یادداشت

رونق توهین و تهدید در سکوت دولت

جامعه حقوقی، فعالان سیاسی و جامعه مدنی بارها و به تفصیل خواهان اجرای قانون اساسی شده‌اند؛ این دولت و مهم‌تر از همه معاونت حقوقی است که باید از مسئولیت نگریزد، از عرصه عمومی فرار نکند، تعهدات قانونی خود را ترک نکند، با فرافکنی وظایف خود را از دوش ساقط نکند و در تلاش برای اجرای قانون اساسی با مردم مشارکت کند، نه اینکه با سکوت خود عملا شریک آنهایی شود که بازار توهین و تهدید را رونق می‌دهند. آقای رئیس‌جمهور باید یک بار دیگر متن سوگند خود را بخواند و به معاونت حقوقی و دیگر همکارانش نیز بدهد تا بخوانند.

ادامه از صفحه اول

«وش»

چه بسیار شب‌هایی که آدم از جهان خسته است؛ از خبرها، از رفتن‌ها، از نرسیدن‌ها، از فرداهایی که هنوز نیامده‌اند اما خستگی‌شان را از امروز بر دوش ما گذاشته‌اند. در چنین شب‌هایی، یک صدا می‌تواند کاری کند که هیچ کلمه‌ای از عهده‌اش برنمی‌آید؛ می‌تواند بغض را به اشک، اشک را به آرامش و آرامش را دوباره به امید بدل کند.

ادامه از صفحه اول

شاید ماندگاری همین باشد؛ اینکه آدمی بعد از رفتن، در ما ادامه پیدا کند. در خلوت ما، در سکوت ما، در شعرهایی که بی‌اختیار زمزمه می‌کنیم، در پنجره‌هایی که شب‌هنگام باز می‌گذاریم، در دلتنگی‌هایی که نامی برایشان نداریم. سال‌ها گذشته است. خیلی چیزها عوض شده. شهرها پیرتر شده‌اند، خیابان‌ها شلوغ‌تر، دل‌ها خسته‌تر و فرداها مبهم‌تر. ما از کنار روزهای زیادی گذشته‌ایم؛ روزهایی که آمدند، شکستند، گذشتند و گم شدند. اما بعضی چیزها، عجیب، تسلیم گذر زمان نمی‌شوند. هنوز یک نغمه می‌تواند ما را به سالی دور ببرد. هنوز یک بیت می‌تواند کسی را از اعماق خاطره بیرون بکشد. هنوز یک صدا می‌تواند در ازدحام این همه صدا، راه خودش را پیدا کند و درست به همان جایی برسد که سال‌هاست کسی دستش به آن نرسیده است؛ به دل. شاید برای همین است که بعضی رفتن‌ها، رفتن نیستند. بعضی خاموشی‌ها، خاموشی نیستند. بعضی نبودن‌ها، از هزار بودن پررنگ‌ترند. آدم‌هایی هستند که دیگر کنار ما نیستند، اما هنوز با ما راه می‌روند؛ در جاده، در خلوت، در باران، در شب، در تنهایی. ما آنها را نمی‌بینیم، اما گاهی ناگهان چیزی درونمان می‌لرزد و می‌فهمیم هنوز جایی در ما برایشان چراغی روشن است. و چه زیباست که انسان بتواند چنین بماند؛ نه در قاب عکس، نه در سطر تاریخ، نه در حافظه تقویم، بلکه در قلب مردمی که شاید هرگز او را ندیده باشند، اما چیزی از او را زندگی کرده‌اند. شاید این شریف‌ترین شکل ماندن باشد؛ اینکه نباشی و هنوز باشی. اینکه خاموش شوی و هنوز شنیده شوی. اینکه دور شوی و هنوز نزدیک بمانی. اینکه زمان بگذرد و تو نگذری. و شاید راز بعضی آدم‌ها همین است؛ می‌روند، اما رفتنی نیستند. می‌خوابند، اما خاموش نیستند. یک روز، میان این همه خستگی و هیاهو، ناگهان از جایی دور، صدایی در ما برمی‌خیزد؛ صدایی که انگار می‌گوید هنوز می‌توان دوست داشت، هنوز می‌توان امید داشت، هنوز می‌توان به فردا دل بست. و ما چشم‌هایمان را می‌بندیم. جهان برای لحظه‌ای ساکت می‌شود و می‌فهمیم بعضی صداها برای شنیده‌شدن به گوش احتیاج ندارند، به دل احتیاج دارند. و بعضی آدم‌ها برای ماندن به حضور احتیاج ندارند؛ به خاطره‌ای زنده، به قلبی روشن و به نسلی نیاز دارند که هنوز بلد باشد یادشان را دوست بدارد. شاید ماندن همین باشد؛ نه آنکه در جهان باشی، آنکه جهان، بی حضور تو، هنوز چیزی از تو کم نداشته باشد. نه آنکه صدایت شنیده شود، آنکه سکوتت هم شنیدنی باشد. نه آنکه در تقویم بمانی، آنکه از تقویم عبور کنی و در دل بمانی. بعضی‌ها یک بار به دنیا می‌آیند، اما بارها در ما متولد می‌شوند. هر بار که دلی برای شنیدن باز می‌شود، هر بار که شعری در خلوتی زمزمه می‌شود، هر بار که انسانی میان این همه تاریکی، به روشنایی دل می‌بندد. و آن وقت می‌فهمیم بعضی آدم‌ها نمی‌روند؛ فقط از جهان بیرون، به جهان درون ما کوچ می‌کنند. آنجا، در عمیق‌ترین جای قلب، تا همیشه مانا می‌مانند.

حریم تصمیم‌گیری

در بسیاری از فرایندهای اداری، گفت‌وگو پس از آن آغاز می‌شود که تصمیم اصلی گرفته شده است. از کارشناسان دعوت می‌شود، مردم سخن می‌گویند و گزارش‌ها تهیه می‌شود، اما ساختار تصمیم دیگر شکل گرفته و امکان تغییر چندانی باقی نمانده است. گفت‌وگو در چنین وضعی به توضیح یا اقناع پسینی نزدیک می‌شود. فرصتی که اکنون درباره مرودشت وجود دارد، متفاوت است. طرح هنوز نهایی نشده و بناست حساسیت تخت‌جمشید در آن اثر بگذارد. گفت‌وگو می‌تواند در میانه فرایند تصمیم قرار گیرد؛ در مرحله‌ای که هنوز امکان مقایسه گزینه‌ها، اصلاح خطوط، تغییر کاربری‌ها، تدقیق ضوابط و حتی کنارگذاشتن یک راه وجود دارد.

ادامه از صفحه اول

۶. در فضای اجتماعی امروز ایران، توضیح پسینی دیگر به‌تنهایی قدرت اقناع ندارد. جامعه نسبت به تصمیم‌هایی که فرایند شکل‌گیری آنها برای افکار عمومی قابل مشاهده نیست و پس از قطعی‌شدن به اطلاع مردم می‌رسند، حساس شده است. هرجا اسناد و فرایندها روشن نباشد، فاصله موجود با روایت‌های غیررسمی پر می‌شود. در چنین فضایی، تعارض میان چند اظهارنظر رسمی بیش از یک ناهماهنگی رسانه‌ای است؛ مستقیما بر اعتماد عمومی اثر می‌گذارد و حقوق شهروندی در چنین موقعیتی، دیگر از قالب عبارت‌های کلی بیرون می‌آید. حق آگاهی، حق شنیده‌شدن و حق برخورداری از تصمیم منصفانه، هر سه مصداق پیدا می‌کنند. تصمیم منصفانه نیز الزاما تصمیمی نیست که همه از آن راضی باشند؛ تصمیمی است که منافع و زیان‌هایش آشکار شده، گروه‌های اثرپذیر فرصت بیان نظر داشته‌اند و مرجع تصمیم‌گیر دلایل انتخاب خود را توضیح می‌دهد.

۷. طرح جامع مرودشت هنوز تصویب نشده است. این «هنوز» اکنون مهم‌ترین بخش خبر است. فرصتی به وجود آمده تا پیش از تثبیت تصمیم، آثار اجتماعی آن شناخته شود، نگرانی عمومی به داده و پرسش سیاستی تبدیل شود، نیازهای مردم منطقه در برابر حفاظت از میراث قرار نگیرد و گزینه‌های مختلف، پیش از آنکه منافع و انتظارات پیرامون یک گزینه چنان تثبیت شوند که بازگشت از آن دشوار شود، بررسی شوند. مأموریت اجتماعی و شهروندی در وزارت راه و شهرسازی نیز در همین نقطه معنا پیدا می‌کند: برقرارکردن مسیری میان جامعه و محل تصمیم.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

گردهمایی رهبران جهان در میانه چالش اعتبار و منابع در سازمان ملل

زمان انتخاب‌های سخت در نیویورک

شرق: هم‌زمان با آغاز مجمع عمومی هشتادویکمین نشست مجمع عمومی سازمان ملل و گردهم‌آمدن رهبران جهان در نیویورک، این نهاد با یکی از دشوارترین مقاطع چند دهه اخیر خود روبه‌رو است؛ از بن‌بست قدرت‌های بزرگ و گسترش جنگ‌ها تا کاهش بودجه و تغییر قریب‌الوقوع دبیرکل این نهاد. دستور کار رسمی این نشست از صلح و امنیت تا توسعه، اقلیم و دیگر چالش‌های جهانی را دربر می‌گیرد، اما گردهمایی امسال هم‌زمان با پرسشی اساسی درباره خود سازمان برگزار می‌شود: نهادی که منابع کمتری در اختیار دارد و در بسیاری از بزرگ‌ترین بحران‌ها گرفتار اختلاف قدرت‌های بزرگ شده، در سال‌های آینده دقیقا باید چه کارهایی را در اولویت قرار دهد؟

سازمان ملل با مجموعه‌ای از بحران‌های هم‌زمان روبه‌روست. چین، روسیه و آمریکا، سه عضو از پنج عضو دائم دارای حق وتوی شورای امنیت، در پرونده‌هایی از جنگ اوکراین و ایران تا بحران‌های داخلی میانمار و سودان مانع شکل‌گیری اقدام مؤثر و مشترک شده‌اند. هم‌زمان کشورهای فقیر از عمل‌نکردن دولت‌های کمک‌کننده به تعهدات توسعه‌ای شکایت دارند و کاهش گسترده کمک‌های آمریکا، توان سازمان ملل برای عملیات بشردوستانه و حفظ صلح را محدود کرده است.

این وضعیت با تغییر قریب‌الوقوع در رأس این سازمان همراه شده است. آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل، قرار است در پایان سال ۲۰۲۶، پس از یک دهه، سمت خود را ترک کند. بخش درخور توجهی از دو سال پایانی دوره او صرف کاهش کارکنان و هزینه‌ها شده تا دبیرخانه با بحران مالی جدی‌تری روبه‌رو نشود. در میان گزینه‌های مطرح برای جانشینی او، ربکا گرینسپن مقام ارشد سازمان ملل در امور تجارت، رافائل گروسی مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و کارولین رودریگز برکت سفیر گویان در سازمان ملل دیده می‌شوند. اما مسئله پیش‌روی دبیرکل بعدی فقط مدیریت کمبود پول نیست. چالش اصلی تعیین دوباره دامنه مأموریت سازمانی است که طی چند دهه پیوسته بر تعداد وظایف، نهادها، اهداف و فرایندهای خود افزوده است. گزینه‌ای که اکنون بیش از گذشته در محافل دیپلماتیک مطرح می‌شود، سازمان مللی محدودتر و متمرکزتر است که به جای تلاش برای پاسخ‌دادن هم‌زمان به تقریبا همه مشکلات جهانی، منابع خود را روی جلوگیری از بحران‌ها، حل منازعات، کمک‌های بشردوستانه و تعداد محدودتری از اهداف توسعه‌ای قابل دستیابی متمرکز کند.

از گسترش مأموریت تا فشار بودجه

این رویکرد با سنت چند دهه گذشته سازمان ملل تفاوت دارد. دبیرکل‌های پس از جنگ سرد معمولا در واکنش به بحران‌ها خواهان نقش گسترده‌تر سازمان بوده‌اند. پطرس غالی در آغاز دهه ۱۹۹۰ سازمان ملل را نیرویی فعال‌تر برای صلح‌سازی جهانی می‌دید، هرچند ناکامی نیروهای حافظ صلح در جلوگیری از نسل‌کشی رواندا در ۱۹۹۴ و کشتار سربرنیتسا در بوسنی در ۱۹۹۵ این بلندپروازی را موقتا عقب راند.

کوفی عنان از اواخر دهه ۱۹۹۰ دوباره این مسیر را گسترش داد؛ از اهداف تازه مبارزه با فقر و مقابله با ایدز تا عملیات صلح در کوزوو، تیمور شرقی و چند کشور آفریقایی. جنگ عراق در ۲۰۰۳ شورای امنیت را عمیقا دوپاره کرد، اما عنان دو سال بعد نشست جهانی بزرگی برای احیای تعهد دولت‌ها به چندجانبه‌گرایی برگزار کرد و سپس کمیسیون صلح‌سازی و شورای حقوق بشر سازمان ملل شکل گرفتند. بان کی مون و گوترش با فهرست طولانی‌تری از جنگ‌ها، بحران‌های انسانی و بلایای طبیعی روبه‌رو شدند. درآمد مجموع نهادهای سازمان ملل از حدود ۴۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۰ به رکورد ۷۴ میلیارد دلار در ۲۰۲۲ رسید که بخش مهمی از این افزایش ناشی از هزینه‌های امدادرسانی انسانی بود. هم‌زمان دامنه اهداف سیاسی و توسعه‌ای نیز گسترده‌تر شد؛ از نقش بان کی مون در توافق اقلیمی پاریس در ۲۰۱۵ تا «نشست آینده» گوترش در ۲۰۲۴ که موضوعاتی از هوش مصنوعی تا عدالت میان‌نسلی را در بر می‌گرفت.

اما بسیاری از دولت‌ها به تعهدات پذیرفته‌شده عمل نکرده‌اند. حاصل، فاصله‌ای فزاینده میان بلندپروازی‌های سازمان و نتایج عملی آن بوده است. نشست‌ها، بیانیه‌ها و قطع‌نامه‌ها ادامه دارند، منتقدان می‌گویند فرایندهای دیپلماتیک سازمان ملل در موارد زیادی بیش از آنکه نتیجه عملی تولید کنند، به تولید سند و سازوکار تازه منجر شده‌اند. در همین زمان گروه‌هایی مانند گروه هفت و بریکس و همچنین «هیئت صلح» دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، مسیرهای دیگری برای گفت‌وگو میان دولت‌ها بدون عبور از ساختار سنگین سازمان ملل فراهم کرده‌اند.

فشار مالی این شکاف را آشکارتر کرده است. دولت ترامپ در ماه‌های نخست ۲۰۲۵ تقریبا تمام کمک‌های آمریکا به فعالیت‌های بشردوستانه سازمان ملل را متوقف کرد و از پرداخت سهم کامل خود در بودجه اصلی نیز خودداری کرد. آمریکا سال گذشته کمتر از نیمی از مبلغ مورد انتظار برای مأموریت‌های حفظ صلح را پرداخت کرد. چین و اتحادیه اروپا نیز حاضر نشده‌اند خلأ ایجادشده را پر کنند و شماری از کشورهای اروپایی با انتقال منابع به بودجه‌های دفاعی، کمک‌های بشردوستانه خود را کاهش داده‌اند. بخشی از منابع آمریکا امسال بازگشته است؛ واشینگتن حدود چهار میلیارد دلار برای فعالیت‌های بشردوستانه آزاد کرده و ۷۲۵ میلیون دلار نیز به بودجه اصلی پرداخته است. با این حال انتظار نمی‌رود سازمان ملل به سطح پیشین منابع بازگردد. حتی برخی دیپلمات‌ها کاهش بودجه را هشداری ضروری برای مهار هزینه‌ها می‌دانند. نامزدهای دبیرکلی نیز بر انضباط مالی تأکید کرده‌اند؛ گروسی گفته است جهان به «بیانیه‌های بیشتر» نیاز ندارد و گرینسپن وعده داده سازمان ملل را «مفیدتر، چابک‌تر و پاسخ‌گوتر» کند.

ناکامی‌های گوترش

صرفه‌جویی فقط به معنای کاهش هزینه نیست. در ساختار سازمان ملل همپوشانی‌های متعددی وجود دارد: سه نهاد مستقر در رم با جنبه‌های مختلف کشاورزی و امنیت غذایی سروکار دارند؛ کمیساریای عالی پناهندگان و سازمان بین‌المللی مهاجرت در بسیاری از بحران‌ها به جمعیت‌های مشابه خدمات می‌دهند و شبکه‌ای از نمایندگان ویژه، دفترها و صندوق‌ها نیز روی ابعاد مختلف تغییرات اقلیمی فعالیت می‌کنند. ادغام یا هماهنگ‌ترکردن این ساختارها یکی از دشوارترین وظایف دبیرکل آینده خواهد بود؛ زیرا تقریبا همه بر ضرورت اصلاح اتفاق نظر دارند، اما بر سر اینکه کدام نهاد باید کوچک یا ادغام شود اختلاف وجود دارد. در کنار این اصلاحات، صلح و امنیت بار دیگر به‌عنوان مأموریت اصلی سازمان مطرح شده است. شماری از دیپلمات‌ها معتقدند گوترش در برخی جنگ‌های بزرگ دوره خود، ازجمله اتیوپی و سودان، بیش از یافتن راه‌حل سیاسی بر دسترسی بشردوستانه تمرکز کرده است. محدودیت او واقعی بوده است: اختلاف اعضای دائم شورای امنیت، نقش سازمان ملل را در بحران‌های اصلی به‌شدت کاهش داده است. روسیه با استفاده از حق وتو مانع نقش سیاسی مؤثر سازمان در اوکراین شده، دولت جو بایدن با تلاش‌های سازمان برای آتش‌بس اسرائیل و حماس در اواخر ۲۰۲۳ اختلاف داشت و طرح آتش‌بس دولت ترامپ نیز سازمان ملل را به سود هیئت صلح خود به حاشیه برد. چین هم نقش محدودتری برای سازمان در جنگ داخلی میانمار خواسته است.

با این حال، بسیاری از اعضا همچنان انتظار دارند سازمان ملل دست‌کم در درگیری‌هایی که منافع حیاتی قدرت‌های دارای حق وتو مستقیما درگیر نیست، فعال‌تر باشد. نامزدهای دبیرکلی نیز این انتظار را پذیرفته‌اند. گرینسپن گفته اولویت او بازگرداندن اعتماد به سازمان ملل به‌عنوان محلی قابل اعتماد برای گردهم‌آوردن طرف‌های درگیر در منازعات خواهد بود.

الگوی مورد بحث لزوما بازگشت به مأموریت‌های عظیم کلاه‌آبی دهه‌های ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰ نیست. تجربه سازمان ملل از میانجیگری، مذاکره و پشتیبانی لجستیکی همچنان درخور توجه است و حتی دولت ترامپ سال گذشته برای پشتیبانی سازمان ملل از نیروی مقابله با گروه‌های مسلح در هائیتی به شورای امنیت مراجعه کرد. مسیر محتمل برای دبیرکل آینده، دیپلماسی کم‌هزینه‌تر و کم‌سروصداتر است؛ رفت‌وآمد میان قدرت‌های بزرگ و متوسط، ایجاد اعتماد پشت درهای بسته و ارائه ایده‌هایی که پیش از تبدیل‌شدن به توافق رسمی بتوانند مسیر بحران را تغییر دهند.

اهداف کمتر، نتیجه ملموس‌تر

کاهش دامنه فعالیت‌ها می‌تواند به برنامه توسعه سازمان ملل نیز برسد. اهداف توسعه پایدار مصوب ۲۰۱۵ شامل ۱۷ حوزه و ۱۶۹ هدف مشخص بود و از پایان‌دادن به فقر شدید تا محیط زیست، عدالت و امنیت را پوشش می‌داد. شوک اقتصادی همه‌گیری کووید، جنگ اوکراین و بسته‌شدن تنگه هرمز تحقق بسیاری از این اهداف تا ۲۰۳۰ را دور از دسترس کرده است. اکنون دیپلمات‌ها باید درباره چارچوب بعد از ۲۰۳۰ مذاکره کنند. یکی از گزینه‌های مورد بحث، فهرستی کوتاه‌تر با تمرکز بر کاهش فقر، سازگاری با تغییرات اقلیمی و کمک به کشورها برای مقابله با شوک‌های اقتصادی جهانی است. چنین رویکردی می‌تواند بخشی از نگرانی کشورهای در حال توسعه درباره کنار گذاشته‌شدن کامل دستور کار توسعه را کاهش دهد و در عین حال برای دولت‌های کمک‌کننده نیز قابل پذیرش‌تر باشد.

همین منطق درباره کنفرانس‌های بزرگ جهانی مطرح است. برای نشست اقلیمی سازمان ملل در برزیل در سال گذشته ۵۵ هزار نماینده از دولت‌ها، شرکت‌ها و جامعه مدنی ثبت‌نام کردند. گستردگی مشارکت می‌تواند نمایش‌دهنده حمایت جهانی باشد، اما الزاما تصمیم‌گیری را آسان‌تر نمی‌کند. الگوی جایگزین، ائتلاف‌های کوچک‌تر، رایزنی‌های آرام‌تر و نشست‌های محدودتری است که پیش از نمایش عمومی، امکان رسیدن به توافق را فراهم کنند.

بحث‌های بلندپروازانه‌تری نیز درباره بازنگری کامل منشور سازمان ملل یا ضرورت یک شوک جهانی تازه برای احیای چندجانبه‌گرایی وجود دارد، اما چنین تحولاتی هم نامطمئن و هم پرریسک‌اند. مسئله فوری‌تر برای رهبری بعدی این است که نشان دهد سازمان ملل با منابع کمتر هم می‌تواند در کاهش منازعات، هماهنگی کمک‌های انسانی و حل تعداد محدودی از مشکلات جهانی نتیجه ملموس ایجاد کند. در چنین شرایطی، آینده این نهاد شاید نه در گسترش بیشتر، بلکه در پذیرفتن محدودیت‌ها و تمرکز دوباره بر مأموریت‌هایی باشد که دولت‌ها هنوز برای انجام آنها به یک سازمان جهانی نیاز دارند.

گزارش

طرح آمریکا برای کاهش وابستگی خلیج فارس به هرمز

واشینگتن پیشنهاد کرده پنج میلیارد دلار در صندوقی تازه سرمایه‌گذاری کند تا کشورهای خاورمیانه بتوانند زیرساخت‌های انرژی آسیب‌دیده در جنگ ایران را بازسازی کنند و وابستگی خود به تنگه هرمز برای انتقال نفت و گاز را کاهش دهند. این طرح در حال مذاکره با چند کشور منطقه، ازجمله عربستان سعودی و امارات متحده عربی است. به گزارش وال‌استریت ژورنال، مقام‌های آمریکایی و خاورمیانه‌ای و اسنادی که این روزنامه دیده، نشان می‌دهد دولت دونالد ترامپ پیشنهاد کرده پنج میلیارد دلار تا حداکثر ۱۰ میلیارد دلار در این صندوق سرمایه‌گذاری کند. براساس طرح ترامپ، آمریکا از هشت شریک خود در خاورمیانه -عربستان سعودی، امارات متحده عربی، قطر، بحرین، کویت، عمان، عراق و اردن- خواهد خواست به همان میزان مشارکت کنند تا در نهایت صندوقی ۱۰ میلیارد دلاری تشکیل شود. قرار است نام این ابتکار «مشارکت برای اعتماد و سازندگی متحدان» یا PACT باشد. مذاکرات درباره این صندوق همچنان ادامه دارد و مقام‌های آمریکایی می‌گویند شرایط نهایی آن ممکن است تغییر کند. هنوز مشخص نیست کشورهای دیگر چه زمانی یا حتی آیا اصلا به این طرح خواهند پیوست یا نه. برخی مقام‌های خاورمیانه‌ای گفته‌اند این ابتکار را تلاشی از سوی واشینگتن می‌دانند تا اهمیت تنگه هرمز به‌عنوان مسیر انتقال انرژی را کمتر جلوه دهد و در عین حال نشان دهد آمریکا و متحدانش در برابر ایران موضعی متحد دارند.

براساس پیشنهاد آمریکا، مدیریت این صندوق بر عهده شرکت تأمین مالی توسعه آمریکا خواهد بود؛ نهادی فدرال که با بخش خصوصی همکاری می‌کند تا از اهداف امنیت ملی آمریکا حمایت کند. برنامه‌های این نهاد در گذشته عمدتا بر پروژه‌های کشورهای در حال توسعه متمرکز بوده است، نه پادشاهی‌های ثروتمند خلیج فارس. این طرح تازه‌ترین تلاش دولت ترامپ برای کاهش پیامدهای جنگ ایران است. حملات موشکی و پهپادی ایران ده‌ها پالایشگاه، میدان نفتی و پایانه صادرات گاز طبیعی در منطقه را هدف قرار داده و حتی اگر تنگه هرمز به‌طور کامل بازگشایی شود، فشار بر بازار جهانی نفت و گاز احتمالا برای مدتی ادامه خواهد داشت. حملات پهپادی در اوایل ماه جاری همچنین خط لوله جایگزین عربستان را از کار انداخت و باعث شد مقدار بیشتری از نفت این کشور دوباره از تنگه هرمز عبور کند؛ آن‌هم در شرایطی که ناوگان نفتکش‌های موجود از قبل تحت فشار قرار گرفته است. طولانی‌ترشدن مسیر سفر نفتکش‌ها و رفت‌وآمدهای مکرر در اطراف هرمز باعث شده تعداد بیشتری از کشتی‌ها برای مدت طولانی‌تری درگیر حمل‌ونقل شوند و هزینه روزانه اجاره نفتکش‌ها به رکوردهای تازه برسد.

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده
موسسه شهرک ساحلی نفت رستم رود (ثبت ۲۸) شناسه ملی ۱۰۱۰۲۹۶۶۲۸
با توجه به استنکاف هیئت‌مدیره و بازرس از برگزاری مجمع، کلیه مالکین و صاحبان حق رأی دعوت می‌شوند:
دستور جلسه: بررسی و تصویب «آیین‌نامه تضاد منافع و ممنوعیت فعالیت اقتصادی اعضای هیئت‌مدیره و وابستگان نسبی و سببی»
زمان: جمعه ۱۴۰۵/۰۸/۰۱ اول آبان ساعت ۱۱
مکان: تهران، پاسداران، ابتدای بوستان نهم، سالن همایش جدر
مهلت ارسال پیشنهادات جهت طرح در جلسه: تا ۷۲ ساعت قبل از جلسه صرفا به صورت مکتوب
هماهنگی برگزارکنندگان:
آقای ولی الله صادقی ۰۹۱۲۱۳۲۹۴۰۲
آقای بابک افتخاری ۰۹۱۲۱۰۰۱۷۴۳
آقای علی طبرستانی ۰۹۱۲۱۴۸۶۹۱۹

آگهی تبدیل وضعیت دفتر خدمات مسافرت هوایی سفر یک
نظر به اینکه مجوز فعالیت دفتر خدمات مسافرت هوایی سفر یک واقع در شهر تهران با صاحب امتیازی سرکار خانم زهرا اکبری در شرف تبدیل وضعیت دفتر از حقیقی به حقوقی می باشد، لذا از کسانی که از دفتر مذکور ادعا و یا شکایتی دارند، دعوت به عمل می آید که مراتب را حداکثر ظرف مدت دو ماه از تاریخ این آگهی به طور کتبی به سازمان هواپیمایی کشوری دفتر نظارت بر شرکت های حمل و نقل هوایی و امور فرودگاه ها اعلام نمایند.
دفتر خدمات مسافرت هوایی سفر یک

از کلیه سهامداران **شرکت بازرگانی معیار تدبیر اندیش** دعوت می‌شود در مجمع عمومی عادی بطور فوق‌العاده که در تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۲ ساعت ۱۴ در آدرس تهران، میدان فاطمی، خیابان شهید گمنام ساختمان یاس، طبقه۲ واحد ۱۵ تشکیل می گردد حضور بهم رسانید.
دستور جلسه:
انتخاب هیئت مدیره و مدیرعامل
هیئت مدیره

برگ سبز و سند کمپانی کوئیک سفید مدل ۱۴۰۱
شماره شاسی NAS۸۴۱۲۰۰N۳۳۹۸۱۴۸
و شماره موتور M۱۵/۹۵۳۹۵۳۰
به نام **محمد عرفان صفرزائی** با کدملی ۷۶۹۰۴۳۴۷۵۴
در ۱۴۰۵/۰۵/۱۰ مفقود شده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز خودرو تیبا سفید روغنی مدل ۱۳۹۳
به شماره پلاک ۱۴۳ایران ۶۴۸ل۹۵
شماره شاسی NAS۸۱۱۱۰۰E۵۷۹۴۸۸۴
و شماره موتور ۸۱۵۲۸۴۷
به نام **نورالله بهادری بیرگانی** با کد ملی ۱۹۷۲۰۶۸۹۴۶
مفقود شده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز خودرو رنو ساندرو سفید مدل ۱۳۹۵
به شماره پلاک ۱۳۸ایران ۹۷۷س۱۲
شماره شاسی NAPBSRBYAG۱۰۱۰۸۰۲
و شماره موتور K۴MC۶۹۷-R۰۳۰۶۵۶
به نام **فاطمه شعبانی شایگان** با کد ملی ۰۳۲۳۴۷۴۱۵۲
مفقود شده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو تندر ال ۹۰ نقره ای
مدل ۱۳۸۷ به شماره پلاک ۱۵ایران ۷۴۴ی۷۴
به نام **پروین شهرآبادی** فرزند حسین
مفقود شده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز **سواری پژو۲۰۶ آریان** مدل ۱۳۸۹
به رنگ قرمز سیر متالیک به شماره شاسی
NAAP۵۱FE۴BJ۳۶۶۰۱۱
و شماره موتور ۱۳۵۸۹۰۱۳۹۲۳
شماره پلاک ایران ۵۰ _ ۹۹۳ ی ۲۳ به نام
ال ناز حیدرنیا مفقود گردیده و فاقد اعتبار میباشد.

برگ سبز و سند کمپانی **سواری ام،وی،ام۳۳x**
مدل ۱۳۹۵ به رنگ مشکی متالیک به شماره موتور
MVM۴۸۴FAFG۰۳۶۹۴۲
و شماره شاسی NATGBAXK۳G۱۰۳۶۷۸۳
شماره پلاک ایران ۹۹ _ ۶۸۴ و ۴۲ به نام **مهری ابراهیمی** مفقود گردیده و فاقد اعتبار میباشد.

شماره : ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۲۱۰۰۰۷۶۹۲ تاریخ : ۱۴۰۵/۰۶/۱۰
قوه قضائیه
سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۲۱۰۰۰۷۳۶۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۳ هیات اول دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای وحید نژاد تبریزی به شناسنامه شماره ۱۲۷۱ کدملی ۴۸۹۷۵۱۲۷۴۳ صادره فرزند محمود در ششدانگ یک قطعه زمین با کاربری کشاورزی بدون درج اعیانی به مساحت ۲۹۲۹/۶۱ متر مربع مجزا شده از پلاک شماره ۷ فرعی از ۲۱۹۰ اصلی واقع در اصفهان بخش ۶ حوزه ثبت ملک جنوب شرق اصفهان تأئید انتقال عادی و مع الواسطه از طرف حسین کاظمی و برانعلی قنبری حیدرآبادی که به موجب اسناد ۸۷۰۸۲ مورخ ۱۳۴۶/۱۲/۱۶ و ۸۷۰۸۰ مورخ ۱۳۴۶/۱۲/۱۶ دفترخانه ۱۴ اصفهان به عنوان مالکین رسمی قسمتی از پلاک مذکور می باشد محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۶/۱۷ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۰۷/۰۱
شناسه آگهی: ۲۲۶۷۶۶۹
مهدی صادقی وصفی - رئیس ثبت اسناد و املاک ۴۱۰۲

اداره کل ثبت اسناد واملاک استان کرمانشاه
اداره ثبت اسناد واملاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان های فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۶۰۱۴۰۰۹۲۴۷ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۲ هیات اول/ دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای نادر عزیزی باقرآبادی به شماره ملی ۳۲۵۳۰۳۹۹۹۴ فرزند سیفعلی در ششدانگ یک قطعه باغچه به مساحت ۱۰۰۰,۱۶ مترمربع در قسمتی از پلاک شماره ۳ اصلی واقع در قریه سیاه بید علیا بخش دوحومه خریداری از مالک رسمی آقای شاه ولی بیگلری محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ۴۰۳۶/م الف/۱۲
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۷/۰۱
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۱۵
فرشاد نادری - رئیس ثبت اسناد واملاک ۴۵۷۵